

1795

1995

LIBICE NAD DOUBRAVOU

**VYDÁNO K 200. VÝROČÍ
POVÝŠENÍ LIBICE N. D. NA MĚSTYS**

Materiály na almanach byly čerpány z obecní kroniky a z knih zápisů ze schůzí obecní rady.
(Kronika je uložena na OÚ, knihy zápisů v okresním archivu v Havlíčkově Brodě)

ZNAK A PRAPOR

Nejstarší dochovaná písemná zmínka o „Cestě Liběcké“ je v listině /nedotované/ asi z roku 1146, ve které kníže Vladislav II. potvrzuje darování „Újezdu Liběckého“ biskupství v Olomouci knížetem Soběslavem I. r. 1125 – 26.

Libice nad Doubravou vznikla jako osada strážců zemské stezky na pomezí Čech a Moravy. Císařským dekretem ze 7. září 1795 byla Libice nad Doubravou povýšena na městyš.

Znak ani pečeť /pokud byly uděleny/ se nezachovaly. Ztrátou významu Liběcké cesty /nahrazena Haberskou/ ztratila na významu i obec. Dnes se stává Libice nad doubravou opět významnou a rozvíjící se obcí.

Popis znaku:

Zeleno – modrý štít dělený šikmým břevnem, nahoře postavený jetelový trojlístek, dole tři vlnitá břevna – vše stříbrné

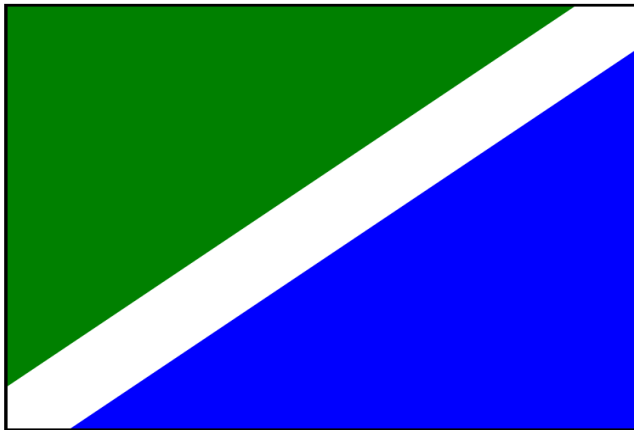
Idea:

- 1. Tvar štítu** – gotický (lomený) zdůrazňuje stáří a historický význam obce
- 2. Šikmý pruh** – cesta „Liběcká“, jedna z nejvýznamnějších a nejstarších z Čech na Moravu
- 3. Heraldické figury** - Jetelový list z erbu K. Gültlera z Kleebornu, který zavedl pěstování jetele ve zdejší oblasti, přínos pro zemědělství.
Vlnky – řeka Doubrava
- 4. Barvy**
zelená – lesy, louky
modrá – řeka Doubrava
stříbrná – zdůrazňuje historický význam

ZNAK

PRAPOR

**Parlament České republiky
PŘESED A POSLANECKÉ SNĚMOVNY**

PhDr. Milan UHDE

V Praze dne 1. února 1995
Č.j: 60/95 SP

Vážený pane starosto,
vážené členky a vážení členové obecního zastupitelstva,
vážené občanky,
vážení občané,

na základě Vašeho návrhu, po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, heraldické komise tohoto výboru a po projednání v politickém grémiu Poslanecké sněmovny jsem se rozhodl udělit Vaší obci

Znak

Popis: zeleno-modrý štít dělený šikmým břevnem, nahoře postavený jetelový trojlístek, dole tři vlnitá břevna – vše stříbrné.

Prapor

Popis: list dělený šikmým bílým pruhem o šířce 1/5 šířky listu. Horní pole listu zelené, dolní modré. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Písemné vyhotovení rozhodnutí v příloze přikládám a pěkně Vás zdravím.

Vážený pan
Jaromír Saidel
starosta
Obecní úřad
582 77 Libice nad Doubravou

HISTORIE

Obec Libice vznikla na stezce, spojující území Čech s Moravou. První historicky doložené zprávy o zemské stezce jsou z roku 1144. Nejstarší dochovaná písemná zpráva o Libici je z roku 1146. Nejprve byla Libice majetkem knížecím, pak přešla do užívání olomouckého kostela a od 13. století patřila klášteru ve Vilémově.

Původ názvu Libice

Název je odvozen od jména Ljubjata – tj. muž, který se jako první usídlil se svojí rodinou na této stezce. Jiná verze uvádí, že jméno Libice je odvozeno od starší Libice Slavíkovské a vyjadřuje „libé místo“ (pěknou krajinu).

Kostel

První zmínka o kostele je již z roku 1146. V roce 1350 byl již kostelem farním – pod patronátem kláštera ve Vilémově. Stavební jádro celého presbytáře a jeho lodi je gotické ze 14. století (asi 1362). Ze 17. století je přístavba lodi. Věž je postavena ve slohu vrcholně barokním. Nejcennější památky – náhrobní kameny a obraz černé madony.

Majitelé Libice

- **Do bitvy bělohorské** – Adam Raupovec – svobodný pán na Studenci.
- **Po bitvě bělohorské – 1623** – Marie Maidaena Trčková
- **1636** – Henrich ml. Kustoš – svobodný pán ze Zubří a Lipky
- **1727** – Jindřich Karel Mernitch
- **1731** – Hahgvic z Biskupic
- **1759** – Václav Heimerle
- **od r. 1775** – rodina Boleslavských z Rittersteinu

- **r. 1795** – zásluhou Benedikta z Rittersteinu získává Libici majestát, kterým byla povýšena na městys právem pořádat jarmarky
- Posledním majitelem zámku a panství byl Karel Gútlér z Klebornu. Titul z Klebornu získal proto, že přivezl a jako první začal pěstovat v Čechách jetel (německy klee). Jetelový lístek se dostal i do jeho šlechtického znaku a do znaku obce.
- **Po roce 1990** – zámek vrácen v restituci

Ostatní významné budovy a stavby

- **Zámek** – původně barokní z 18. století. V 19. století přestavěn na pseudogotický
- **Pivovar** – do roku 1904 se zde vařilo pivo
- **Mariánský sloup** – pochází z počátku 18. století
- **Památník** padlým ve 2. světové válce
- **Škola** - první škola stála u kostela již kolem roku 1700
 - v roce 1783 se učilo po různých domech
 - do roku 1824 se učilo ve vrchnostenském domku č. 6
 - v roce 1864 byla vystavěna nová škola
- **Hostinec u Bambuchů** – původně panská zájezdní hospoda, zajímavá svými hlubokými sklepy s vlastní kanalizací, která ústí do Doubravy

Významné osobnosti

1916 – se narodil v domě č. 36 **Jiří Horník** – akademický malíř (žák V. Nowaka a J. Obrovského)

V minulosti byla Libic obcí řemeslnickou. Zemědělství bylo okrajovou záležitostí. Byl tu pivovar, lihovar, dva pekaři, tři řezníci, několik obchodů, dvě hospody, dva kováři, truhláři, krejčí, švadleny, čtyři mlýny a brusírna skla.

ZÁPISY ZE SCHŮZÍ OBECNÍ RADY (1829-1911)

25. 02. 1829

Pan Karel Černý navrhuje dále, by se budoucně obecnímu strážníku na šatstvo roční paušál vyplácel. K výpočtu paušálu toho by se vzal 6 letý průměr.

09. 02. 1891

Osvobozeny byly chudé děti od placení školného (z rozhodnutí obecní rady).

09. 06. 1892

Josef Křivský – starosta – navrhuje, aby se na pořízení sochy Pany Marie do kostela v Libici, od obce 40 zlatých věnovalo, poněvadž již dříve obec Libice na pořízení sochy sv. Jana Nepomuckého 20 zlatých přispěti slíbila.

16. 06. 1892

Pan přisedící Josef Záruba navrhuje, by se věžní hodiny opravily. Jelikož se přítomným zdá cena 38 zlatých příliš vysoká, usneseno, by člen výboru pan Josef Křivský hodiny prohlédl a pakli uzná, že by nějaká nepatrná správa k opravě dostačila, by tytéž sám opravil.

09. 03. 1893

Pan Antonín Janovský navrhuje, by se taneční zábavy v letní době, zvláště, když jest pilná práce, co možná omezily, což schváleno.

28. 02. 1895

Starosta činí dotaz, zdali se hajný František Málek zase v tomto roce ve službě ponechá, usneseno většinou Fr. Málka pro tento rok služby zbaviti a za obecního hajného Jana Kadlece jmenovati, který jest mrzák a za obtíž obci by připadnouti mohl.

16. 06. 1895

Pan Josef Záruba navrhuje, by se noční toulky a křiky po ulicích přetrhly i usneseno, by každý z pánů výboru jeden den s policajtem po městečku přešel a pořádek zjednal.

06. 10. 1895

Ustanovení pozemku pro nový hřbitov. Obecní zastupitelstvo usneslo se v té věci následovně: a) Hřbitov tento nalézá se od nepamětných dob na místě tomto a nikdy zdravotnictví na závalu nebyl. b) Vhodnějšího místa není možno nalézt. Jediné příhodnější bylo by na farském poli pod lihovarem, proti čemuž pan zástupce velkostatku protestuje.

07. 05. 1896

Starosta oznamuje, že nechal nasázeti lípy, což stalo se bez usnesení obecního zastupitelstva a žádá, by jednání to dodatečně schváleno bylo, což také ihned bez námitek učiněno.

20. 11. 1898

Uvítání nového důstojného pana faráře. Ustanoveno postaviti bránu u zámku, kterou slíbil velectěný pan Jan Moravec, správce dáti zříditi. Obec pak má vchod do fary dáti ozdobiti a jíti naproti s hudbou na hranice obce k Borové a asi 3 kg prachu ku střelbě na oslavu zakoupiti.

08. 02. 1903

Starosta oznamuje, že zadal žádost o cis.král. telegrafní úřad a c.k. četnickou stanici pro obec zdejší. Vzato k schvalující vědomosti.

08. 01. 1905

Pan Bohumil Kopecký navrhuje, že je v obci zdejší zapotřeby vodovodu a nelze se spoléhati, že by voda přebytná z pivovaru zdejšího stačila. Pozemky, kudy by voda do obce vedla, slíbili majitelové bez náhrady dáti.

19. 12. 1909

Starosta přečetl vyřízení c.k. okresního hejtmanství ohledně zřízení četnické stanice, že pro nedostatek mužstva četnická stanice v obci zdejší zřízena býti nemůže.

09. 12. 1911

Pan Maška navrhuje, by se na sloup před městečko dala tabulka, že rychlá jízda přes městečko se zapovídá.

VÝPISY Z KRONIKY (1801-1900)

1801

V noci 29. ledna udělal se tak silný vítr, že hýbal farou. Okolo půlnoci srazil farní stodolu, v níž měl farář ještě mnoho obilí na mlácení, všechno pocuchal. Šindele až do rybníka (byl na lukách za farou) a na luka roznášel. Také mnohým lidem domy a chalupy otrhal, i stodoly na Kroměšíně. Farář si dále naříká, že obilí nemohl převézt pod střechu pro vítr a nedostatek lidí, neb každý sobě dělal. Musel vše nechat pod nebem ve spadlé stodole. 31. ledna přišel déšť a mráz. Co vítr neodnesl, déšť vodou pokryl.

1820

Patron se mnoho nestaral o kostel a faru. Neboť farář si stěžuje, že od r. 1797 nedala vrchnost ani krejcaru na opravu kostela a fary. Proto i v r. 1820 provádí opravy za své peníze.

1821

20. června 1821 napadlo ráno neobvyklé množství sněhu, jenž zůstal ležet až do poledne. Potom skoro stále přšelo až do 20. srpna. Obilí na polích vzrostlo.

1822

Opravovaly se věžní hodiny, ale nechtěly jít. Byly na věži směrem do náměstí. Tehdy ovšem kostelní věž jinak vypadala. Zazděny byly díry ve věži, které zůstaly z doby, kdy se dělala věžní střecha. Kostelníkem byl Jakub Záruba, krejčí.

1829

Bylo prapodivné počasí. 17. 4. na Velký pátek v poledne přišla bouřka, kroupy a příval vody, že bral z polí hlínu i s obilím. Selo se teprve kolem 15. dubna. Dříve nebylo možno, protože stále přšelo. 25. 4. ve 2 hodiny odpoledne přišel od Chotěboře černý mrak. Tma byla jako v noci. Kroupy vytloukly mnoho oken a poškodily pole. Tehdy se zde sela čočka. 27. 7. přišla nová bouřka. Opět padaly kroupy, které hodně poškodily úrodu na polích a rozbily hodně oken. 8. října přišel silný mráz. Napadlo asi půl lokte sněhu, který rozlámal mnoho stromů v zahradách i v lesích. Rozlámal také lípy a kaštiny na libickém rynku (náměstí). Hrozný a žalostný byl pohled na zkázu. Na farní zahradě sníh rozlámal 50 stromů, v zámecké zahradě 200. Tohoto roku "skrže veliké mokro se narodilo mnoho červů, ti byli na způsob šneků, jako se na lukách držívají. A ti žrali zaseté obilí. Skoro pod každou hroudou nebo kamenem byl takový červ. V noci žrali, ve dne byli schovaní". Lidé museli zase dosívat obilí, protože po červech zůstala prázdná místa na polích.

1830

Byla hrozná zima. Mrazy byly tak veliké, že ptáci mrzli. Sněhu napadlo velké množství. Závěje byly až nad chaloupky a stodoly. Nebylo možné vyjít ani z domu, ani dobytek ve chlévech dost zaopatřit.

Ve zdejší obci byl institut chudých. Nebyl však ještě obecní dům, v němž by chudí mohli bydlet. Proto museli bydlet u příbuzných a u dobrodinců, kteří je vzali k sobě. Od přednosta institutu chudých dostávali chudáci měsíčně na ruku podporu z chudinského fondu. Tuto podporu dostávali chudí v Libici, Lhotce a Sokolovcích, byli-li uznáni chudými.

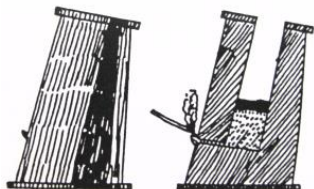
1847

Do tohoto roku nebyly vedeny u obce žádné knihy. Teprve v tomto roce začal vésti obecní knihy Antonín Petr, obecní účetvedoucí a hostinský v čp. 31. Záznamy jsou však skromné. Obec předplácela a odebírala podle pokladních záznamů zábavné a poučné časopisy (názvy neuvedeny) a půjčovala je občanům. Josef Petr byl posledním obecním rychtářem.

1850

V tomto roce musel vyhořet Kroměšín, protože v obecních účtech je vydání 25 troníků, které dostal doktor Pick za hojení Václava Křivského, který se v Kroměšíně v arestu popálil. Toto vězení muselo být asi ve sklepě pod zámečkem. Bližší zprávy se nedochovaly.

1853

Z uvedených zápisů je vidět, že již v r. 1853 měla obec stříkačku, ale dosud nebyl hasičský sbor. Kdy byla zakoupena, nelze zjistit.

1869

Poškodily se věžní hodiny. Starosta Josef Záruba spolu s písařem J. Janovským, truhlářem, dali je spravit Hynku Zvolánkovi z Krucemburku, prý bez svolení obecního zastupitelstva. Proto obec odmítla zaplatit jejich opravu. Od r. 1849 natahoval věžní hodiny V. Žák za 12 zl. 30 kr. ročně.

1874

Byl založen kroužek divadelních ochotníků, který sehrál 26. prosince 1874 první svou hru v Libici Marjánka, matka pluku.

1875

Zima byla tuhá. Napadlo mnoho sněhu. Potoky a řeka se rozvodnily, že děti 2 měsíce nemohly navštěvovat školu.

1876

Z 19. na 20. 5. byl silný mráz. Květy na stromech zmrzly a poškozeny vymetalé obilní klasy. 11. 6. krupobití potlouklo větším dílem úrodu. Stráně následkem lijáku byly potrhány a louky tak silně nánosem se zaplavily, že nebylo ani pomýšlení na sklizeň sena. Doubravka, Cerhovka a Bárovka vystoupily ze svých břehů, že cesty na všechny strany uzavřeny a rybník Pilka stržen jest.

1877

Obecní rozpočet měl tyto položky: starostovi 100 zl, radnímu 20 zl, písaři 36 zl 50 kr, účetnímu 15 zl 50 kr, policajtovi 48 zl, kancelářské potřeby 10 zl, policejní bezpečnost 80 zl, oděv policajtovi 24 zl 85 kr, stavební správa 30 zl 80 kr, dobročinné dávky 60 zl, školné za chudé děti 79 zl 40 kr, různá vydání 100 zl, správa cest 45 zl 70 kr, rest za chudé 271 zl 60 kr, hasičské náradí 80 zl, celkem vydání 1002 zl 35 kr. Schodek se uhradí přírážkami k dani pozemkové, domovní, živnostenské a z příjmu.

1878

V obci byly 3 hospody a 8 kořalečních výčepů. Tyto důležité podniky byly v následujících domech: čp. 31, 33, 35, 88, 37, 43, 51, 36, 3, 1, 14 a 19. Z nich příkladně Šalamoun Tausig koupil ročně jen 104 l kořalky pro 12 kr a prodával ji po 18 krejcarech. Domnívám se, že jí muselo být mnohem víc.

Myslím, že tuto pijáckou situaci dokreslí nejlépe ta okolnost, že v tomto roce bylo několik příslušníků obce trestáno pokutami a lehčím vězením pro tuláctví a jeden čeledín byl v Chrudimi pro krádež odsouzen na 4 měsíce do vězení, později dostal ještě 15 měsíců vězení.

1879

23. 4. začala oslava stříbrné svatby Jejich Veličenstva Františka Josefa I. a Alžběty. Večer bylo zvoněním všech zvonů a střelbou z mozdířů oznámeno, že slavnost začíná. Jako bleskem byly všechny domy velice osvětleny, načež se pochodňový průvod při hraní hymny v obecním domě čp. 9 sestavoval. Napřed kráčela školní mládež, za ní místní školní a obecní výbor, pak uprostřed lampiónů hudba a ostatní obecenstvo. Průvod ubíral se k faře, kde se místní důstojný pán farář Antonín Holub k výborům připojil, odtud veden jest průvod po celé osadě na vše strany a k zámku, kde se úředníci panství také připojili. Před školní budovou, farou a zámkem a naposled před radním domem (čp. 9) zpívala školní mládež za doprovodu hudby hymnu, načež se po provolání třikrát sláva Jich c.k. Veličenstvům v nejlepším pořádku průvod rozešel.

1880

28. 10. zemřel učitel a varhaník Josef Schwarc, který tu učil 39,5 roku. Byl pochován na zdejším hřbitově za účasti 15 učitelů. Bydlel zdarma v obecním domku. Vdova musela platit 40 zl ročního nájemného. Na škole učil Josef Jirásek, Antonín Štěpán a František Paul.

1881

Výroční trhy, které byly povoleny dekretem císaře Františka II. z r. 1795 pomalu zanikaly. Proto 22. ledna usneslo se obecní zastupitelstvo porazit obecní topol a rozřezati jej na prkna pro jarmareční boudy. Dále bylo rozhodnuto půjčovati je šest let zdarma trhovcům. Uloženy budou v obecní kůlně. A tak 1. července konal se opět obnovený trh. Přes špatné počasí sešlo se na trhu 256 kusů dobytka, prodaných byly 62 kusy. Pan Karel Černý, starý z pivovaru, věnoval 1/2 hl. piva (zápis neříká komu). Největší zásluhu o obnovení trhů mají starosta Jan Kliment a řezník Jan Novotný z čp. 10, kteří za tím účelem jeli až do Prahy.

1882

Škola byla rozšířena na čtyřtřídní. Ve škole byla I., III. a IV. třída. II. třída byla umístěna v čp. 29 za roční nájem 50 zlatých. Musela však být provedena úprava této místnosti, což si vyžádalo 238 zl. Škola měla 428 žáků, z nichž 72 navštěvovali nedbale školu. Novým učitelem byl Jan Novák a po něm František Sedlický.

Obecní zastupitelstvo žádá c.k. okresní soud v Chotěboři o zrušení trestního stíhání proti Františku Slanařovi z Libice, čp. 45, za veřejné pohanění starosty a obecního výboru.

1883

14. května byl založen sbor dobrovolných hasičů. Ustavující schůzi bylo přítomno 27 občanů. Velitelem zvolen učitel Antonín Štěpán, podvelitelem učitel František Sedlický.

Pořízena byla nová socha Jana Nepomuckého a umístěna na starém podstavci před zámek. Kam se a kdy první socha ztratila, či rozbíta byla, nelze zjistit, protože se nedochovaly žádné písemné ani ústní zprávy. Podstavec pochází z r. 1721. Novou sochu zhotovil v r. 1883 František Kettner z Labské Týnice. Při posazování na původní podstavec byla uražena kamenná koruna, jež zdobila jeho vršek, aby byl vidět letopočet na podstavci nové sochy.

1884

Odešli učitelé Antonín Štěpán a Bohumil Weisser, přišli Jan Hojer a František Paul.

Nákladem 30 zlatých byla před školou zřízena zahrádka. Vchod do školy byl prodloužen laťovou besídkou, porostlou divokým vínem. Přímo před ní byly schody na silnici. Po obou stranách besídky byly 2 zahrádky květinové, obehnané dřevěným plotem. Besídky používali někteří žáci - poškození k útěku ze třídy. Že se patřičně vycvičili akrobatickému lezení z okna na střechu besídky, jež sahala až po římsu 1. poschodí, a po besídce dolů, netřeba připomínat. Druhý den ovšem dostali řádnou odměnu rákoskou za tento vynikající výkon. To mi vyprávěli občané, když jsem sestavoval v r. 1956 tuto kroniku. Doufám, že mluvili pravdu.

"Čtenářská beseda" byla založena v r. 1884. Zásahu o její založení měli: Josef Marvan, zámecký správce, Antonín Holub, farář, Josef Jirásek, řídící učitel a Josef Křivský, starosta. Členy byli většinou divadelní ochotníci. Spolkovou místnost měli v hostinci, kde byla také spolková knihovna. Název spolku říká, že jeho úkolem bylo optařovat a půjčovat členům knihy a časopisy.

1885

9. 5. byla zaslána slavné c.k. okresní školní radě vyvazovací obligace zdejší školy na 550 zlatých ze dne 1. 4. 1853. V prosinci byla upravena pro 5. třídu nová místnost u p. Františka Veselého čp. 13, za roční nájem 70 zl.

V květnu vyhořela stará škola, čp. 6. Nové stavení zde již nebylo stavěno. Místo zakoupeno na zahrádku k čp. 33.

1886

V obci zřízen c.k. poštovní úřad, který vedla manželka učitele Františka Sedlického. Byl umístěn v čp. 2.

V obci působila porodní babička. Obec jí připlácela k dosavadnímu příspěvku 6 zlatých a ještě 14 zlatých na byt.

1887

14. 1. zemřel učitel Jan Hojer. Odešel učitel František Paul. Nastoupili učitelé František Moravec a Josef Vltavský. Škola měla 5 tříd. Na školu byly dány okapové roury za 40 zl. Mezi dětmi se rozšířila spála. Několik jich umřelo. Obecní zastupitelstvo osvobodilo 64 dětí od placení školného.

1888

Hasičský sbor se uchází o novou čtyřkolovou stříkačku. Na její zakoupení dostal sbor od veleslavného zemského výboru 150 zlatých a z vlastních prostředků dává 50 zlatých. Starosta přislíbil a skutečně nová stříkačka byla zakoupena. Proto sbor vyslovil dík k rukám starosty.

1889

Úřady hrozí obci sekvestrací obecního majetku, nebude-li do 30. září podán návrh na rozšíření školní budovy. Obec namítá, že zatím nemůže školu rozšiřovat, protože měla velká vydání se stavbou silnice do Chotěboře. A tak 4. třída se dále učí v domě p. Františka Veselého, čp. 13, za roční nájem 70 zlatých a 5. třída v domě p. Tausiga, čp. 14, za roční nájem 100 zlatých.

1890

31. prosince konalo se sčítání lidu.

Obec	domů	obyvatel	koní	hovězího	úlů
Libice	88	654	20	248	15
Libická	29	185	2	91	13
Lhotka					
Horní	7	49	--	25	8
Sokolovec					
Dolní	30	197	2	28	--
Sokolovec					
Celkem	154	1085	24	392	36

1891

Obecní dům čp. 9 byl prodán učiteli Františku Sedlickému za 1600 zlatých. Obecní výbor si však vyhradil stodolu pro hasičské náradí. Kdyby tuto služebnost míti nechtěl, má jinou kůlnu vystavěti a obci k užívání odevzdati. Tímto prodejem se obec zbavila tíživých dluhů.

1892

Odbývání trhů v Lbici se úředně zakazuje. Trhy na dobytek konaly se na "tržišti", které bylo v ulici z náměstí na silnici k Štěpánovu. Tomuto místu se také říká Shániště. 10. 8. rozhodla se na své schůzi místní školní rada rozšířit školní budovu přistavěním 2. patra.

1893

Z výtěžku žákovského divadla "Dračí dráp" dostávali chudí žáci polévku a chléb v ceně 5 krejcarů.

Protože bylo zakázáno konat trhy, upouští obec od upravení tržiště. Na přístavbu školy obec si vypůjčila 2400 zlatých. Z tíživých finančních důvodů zamítnuta byla oprava cest a mostu přes Doubravku.

1894

Školní dvůr byl upraven na letní tělocvičnu tím způsobem, že jíl, vykopaný při stavbě školní studny, byl rozvezen po dvoře místy až 1/2 m vysokou vrstvou, na to navezeno kamení z Doubravky, zarovnáno škvárou z lihovaru a posypáno říčním pískem. Pořízeno nové tělocvičné náradí: lešení, bradla, hrazda, stojany, můstek ke skoku a kladina.

1895

7. září zapoměla Libice slavit 100. výročí povýšení na městys. Aby se omezily noční toulky a křiky opilých občanů, pomohou střídavě členové obecního výboru se strážníkem zjednatí pořádek.

Obec zamítla ustanovení obecní porodní babičky s ročním platem, protože jsou v obci dvě ženy, které chudým ženám poskytují ošetření bez náhrady.

28. června konán byl výlet školní mládeže za Libickou Lhotku na Zmekovo pastviště u Příjemku. O 1/2 2. odpoledne vedena byla mládež do kostela na požehnání. Potom seřazena před školní budovou a za zvuků hudby, opatřena jsouc téměř napořád praporečky, nastoupila cestu ku místu výletnímu. Účastenství se strany rodičů bylo veliké.

1896

Obec povolila hostinskou živnost p. Josefu Neuwirthovi, který koupil dům čp. 37, a p. Františku Pazderkovi, který koupil dům čp. 34 a 35. Nepovolena p. Benediktu Jiráskovi, protože by to byla již šestá živnost hostinská v Libici.

Čtenářská beseda daruje škole 7 zlatých pro chudé žáky. Beseda konala své schůze v dolním hostinci čp. 37. Měla již asi 200 knih, které půjčovala svým členům. Museli platit 1 zlatý 20 krejcarů ročního příspěvku. Mnohým se to zdálo mnoho. Když přestali platit a chodit do schůzí, byli vyškrtnuti. Tak se stalo, že v r. 1896 klesl počet členů na pouhých 11. Tak jako v létech předešlých, pořádala i letos ples.

1897

Tento rok na jaře byl pro hospodáře velmi slibný, protože byla krásná úroda. Kolem 25. 7. posekána žita. Pak se rozpršelo a přšlo až do 10. 8.

1898

3. 5. vypukl v 1 hodinu požár v Předboři. Předboř vypadala jako moře plamenů. Sršícími jiskrami a žářem hořících stavení projel náš sbor na druhý konec obce k vodě.

1899

V tomto roce byla asi založena veřejná obecní knihovna. Dokazuje to zápis o schůzi Čtenářské besedy z 25. 11., z něhož cituji potřebnou větu: Jednotným usnesením stanoveno, že na lidovou knihovnu veřejnou dá Čtenářská beseda některé knihy, které příležitostně se vyberou a účelu svému se dají." Kdo a kde zřídil veřejnou knihovnu, nezjistil jsem.

Opravena obecní studeň jílem, aby dešťová voda do ní nemohla. Tato studeň byla za domem p. Novotného Jindřicha čp. 10. U pazdery (pastoušky) byl zřízen záchod. Kdy tato pastouška byla postavena, nelze říci. Stála u křižovatky před Kulhánkovým mlýnem.

Postaven most u mlýna ve Lhotce. Zamítnuto povolení k výčepu vína u kupce Hávy v čp. 34/35, ale souhlasí se s rozšířením jeho kramářství na kupectví. Mezi lidmi začíná se rozmáhati sítkování.

Jednoho dne v březnu, tak jako každého všedního dne šly děti z Dolních Sokolovců do školy po cestě kolem sokolovského rybníka zvaného Dubina, kolem chat a Doubravky do Libice. Byl krásný jarní den. Sluníčko hřálo, sníh a led tál. Chlapci si řekli, že se ještě sklouznou na rybíku. 13letý syn Karla Česala z Dolních Sokolovců, čp. 4, zašel od břehu nejdále. Led se probořil a chlapec zmizel pod ním. Než se podařilo

chlapce vytáhnout, byl již mrtev. Tohoto roku byl rybník Dubina zrušen. Jeho hladina sahala od lesa až k Dolním Sokolovcům. Zůstala z něj jen malá louže dole u lesa, která byla po 1. světové válce také vypuštěna a proměněna na louku. Jeho tvar ukazují dosud louky pod Dolními Sokolovci, jichž středem teče potůček do Doubravky a protéká také bývalou hrází rybníka Dubiny.

1900

Při sčítání lidu byly zjištěny tyto výsledky:

Obec	osoby	rodiny	domy	koně	hovězí
Libice	609	130	88	24	280
Libická Lhotka	195	36	29	--	127
Horní Sokolovec	46	7	7	--	27
Dolní Sokolovec	180	44	30	2	54
Celkem	1030	217	154	26	488

Obec	vepří	kozy	včely	slepice	husy
Libice	127	37	30	703	101
Libická Lhotka	63	1	11	304	61
Horní Sokolovec	11	1	15	61	8
Dolní Sokolovec	14	13	--	153	29
Celkem	215	52	56	1221	199

Zásluhou učitele Františka Sedlického založen byl v dubnu "Spořitelní a záložní spolek pro školní obec Libici", krátce zvaný Kampelička nebo podle německého Reifeisenka. Za členy přistoupili 34 občané, kteří zvolili starostou Kampeličky Františka Sedlického, pokladníkem faráře Čeňka Jůzla a předsedou dozorcí rady řídicího učitele Bohumila Kopeckého. Úřadování počalo 1. června 1900.

1901

Velmi poklesla školní docházka. Rodiče nechávali děti doma, místo aby je pravidelně posílali do školy. Děti síťovaly dlouho do noci, aby si touto prací vydělaly co nejvíce peněz. Mládež pak nejen tělesně, ale i duševně krněla.

Na náklad majitelky panství paní Emilie z Rittersteinu byl postaven nový hřbitov za Libicí při cestě na Leštiny. Na dosavadní hřbitov u kostela přestalo se pohřbívat, byl určen k zániku.

1902

Kladnou stránkou sítkování je ta okolnost, že rodiče mohou z výdělků děti více nasytit a lépe obléknout.

6. března pospíchal sbor k ohni na Novém dvoře, zvaném Nouzov, mezi Novou Vsí a Vískou. Při jízdě stalo se velké neštěstí. Hasiči Gronovi z Libice, čp. 53, byly přejety nohy. Tento úraz neměl pro něho následků.

9. 4. navštívil obec nejdůstojnější pan biskup Eduard Brynych. Postavena slavobrána, objednána hudba z Chotěboře a 4 kg střelného prachu na střelení z moždířů. Hasiči dostali za vítání biskupa od zdejšího faráře 1 1/2 hl. piva. 26. října byl vysvěcen nový hřbitov. Kampelička se vzmáhá. Zvolen nový pokladník p. Václav Vltavský za roční odměnu 20 korun.

1903

Odešli učitelé František Pelikán a Jan Kluk, přišli Terezie ...řová (*v originálu nečitelné*) a František Paleček. 9. 7. zemřel učitel Josef Ludmila.

Obec povolila stavbu domku čp. 47 p. Josefu Břízovi. Zde stávala sekretárna, v níž byla první škola v Libici. Jmenovaný asi sekretárnu zboural. Zamítnuta žádost o povolení třetího výčepu vína p. Novotnému v čp. 10. Z obce byla vypovězena A. Fantová pro nedovolený poměr. Na synka platí obec měsíčně 5 korun a na šaty příspěvek ročně 4 K.

1904

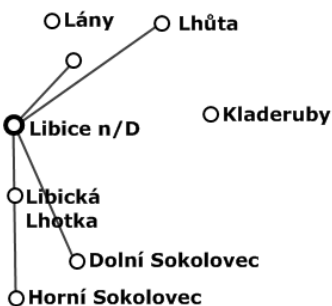
K návrhu faráře Č. Jůzla byly prodány a poraženy 3 lípy u vchodu do kostela. Byly staré asi 400 roků. Největší z nich přesahovala kostelní věž asi o 1 m. Mimo kládu kmene, která měla obsah 2 m³, bylo z ní postaveno 3 m³ štěpinového dříví na palivo. Všechny 3 lípy byly prodány za nepatrnou cenu 15 K z toho důvodu, protože v podmínkách prodeje se kupující zavázal hradit škody kácením způsobené. Návrh na skácení učiněn z obavy před možností vyvrácení lip větrem a poškození kostela. Poražené lípy byly však zdravé. Bylo-li udané stáří 400 let správné, lze usuzovat, že byly osazeny na památku postavení kostelní věže nebo dostavění kostela. Tato doba odpovídala by i pověsti zachované mezi lidem, že kostelní věž byla postavena z materiálu rozbořeného hradu Sokolova.

V tomto roce přestal zdejší pivovar vařit pivo. Pivovar pěstoval na Libici chmel. Protože pivovar patřil zdejšímu velkostatku, žádá obec velkostatek, aby přebytečnou vodu z pivovaru přepustil obci a umožnil tak zřízení obecní kašny, o níž se uvažuje.

1905

1. 9. Otevřena nová škola v Bezděkově. Tím byly od zdejší školy odškoleny další obce: Bezděkov, Štěpánov a Hařilova Lhotka. Tím klesl počet přiškolených obcí z původních 20 v r. 1783 na pouhých 7. Škole ubylo dalších asi 100 dětí a tím i jedna třída.

Na škole zůstalo jen 5 tříd se 350 žáky. Odešly učitelky Marie Mervartová a Mocová, přišla Marie Čermáková. Místní školní rada rozpočtuje na školu 3,30 K (*tento údaj se zdá být nesmyslný nebo neúplný, ale takto je uveden v originále*). Zamítla rozšíření školní zahrádky a zakročuje proti kouření starších dětí.

1906

O pouti 2. září vypukl oheň ve stodole p. Františka Klimenta čp. 43, který se rozšířil na obytné stavení jeho, na domek pí Němcové, na stodolu a hostinec p. Neuwirtha a na jednopatrový domek p. Teplého, čp. 36. Požár začal v 9 hodin dopoledne. Služby boží byly přerušeny. Všichni spěchali k ohni, ale nemohli zabránit šíření ohně, protože nebylo dostatek vody a východní vítr přenášel oheň dál.

1907

2. 7. přihnal se večer o 1/2 6 od Chotěboře tak černý mrak, že nastala úplná tma. Rychle zmizel, ale za ním se přihnal další mrak, z kterého se sypaly kusy ledu až 5 dkg těžké, velké jak slepičí vejce, které rozbíjely vše: lepenkové střechy, okna, stromy a osení. Ve škole bylo rozbito 68 tabulek skla. Mladé stromky potlučeny, růže zpřeráženy, květiny a zelenina rozbity a do země zatlučeny. Škoda na polích byla veliká. Nejvíc byly postiženy pozemky od Samoty k Suché.

1908

24. 10. konala mládež školní slavnost stromkovou na paměť 60 letého jubilea panování Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. V týž den vysazeno bylo v Bažantnici mládeží školní 19 lip a 24 kaštany kol silnice vedoucí z Libice do Libické Lhotky, sice před a za mostem. Slavnosti této přítomni byli členové místní školní rady a členové obecních zastupitelstev z Libice a přiškolených obcí, mimo to hojně rodičů dětí. Na místě k sázení určeném promluvil řídící učitel k dětem o lásce k rostlinám a stromoví a o významu jubilea 60 letého panování Jeho Veličenstva. Dítky školní přednesly vhodné básně a písně vztahující se ku slavnosti stromkové a jubilejní. Po ukončení sázení zapěna všemi přítomnými rakouská národní hymna.

1909

Obecním strážníkem jmenován Rodolf Zborník. Obecní zastupitelstvo zamítlo volbu místního zastupitelstva. Souhlasí s částkou 60 h, kterou bude vybírat c.k. pošta za dopravu osob z Libice do Chotěboře. Žádost o zřízení četnické stanice v Libici nebyla vyřízena pro nedostatek četnictva. Okresní hejtmanství upozorňuje obecní zastupitelstvo, že ztratí nárok na subvenci, nezačne-li stavět vodovod. Proto usneseno začít se stavbou v r. 1910.

1910

Koncem roku bylo provedeno sčítání lidu a dalších ukazatelů:

Obec	lidí	domů	koní	krav	ovcí	koz
Libice	618	89	38	117	2	32
Libická Lhotka	176	30	2	42	--	9
Horní Sokolovec	46	7	--	13	--	3
Dolní Sokolovec	200	30	1	24	--	24
Celkem	1040	156	41	196	2	68

Obec	prasat	včel	slepíc	hus	kachen
Libice	77	37	976	91	19
Libická Lhotka	29	11	319	45	2
Horní Sokolovec	8	8	81	17	--
Dolní Sokolovec	10	--	187	23	3
Celkem	124	56	1563	176	24

Obecní zastupitelstvo souhlasí, aby ve zdejší obci bylo sídlo kominického obvodu. Jmenuje Rudolfa Zborníka definitivním strážníkem s ročním platem 100 K. Vodovod se nestaví pro odpor p. barona.

1911

15. 10. bylo provedeno svěcení nově opraveného kostela. V tento den všichni lidé ozdobili své domy a vyvěsili prapory. Pouť se slaví první neděli v září, v pondělí hned posvícení. Libická Lhotka drží posvícení o 14 dní později. Dříve se slavila ještě pouť v polovině července, při ní byla pořádána hostina z výtěžku mariánského pole. Tato pouť zanikla za II. světové války kolem roku 1940. Byla slavena asi 300 let.

1912

12. června vykonalo 120 dětí výlet do Třemošnice a na hrad Lichnici. Rolníci Václav Maška čp. 7, Křivský Josef čp. 12 a Březina Antonín čp. 41 zdarma zapůjčili okrášlené povozy ku celodennímu výletu.

Z 302 žáků školy bylo proti 62 dětem zavedeno trestní řízení pro nedbalou docházku školní. Ačkoliv se vyučovalo až od 1/2 9, přece značný počet dětí přicházel pozdě do školy. 7. 10. zemřel řídící učitel Bohumil Kopecký na srdeční mrtvici. Působil zde 24 a 1/2 roku. Na pohřbu bylo 80 učitelů. Řídícím učitelem jmenován byl František Sedlický. Přišel učitel František Daniel. Zakoupen šicí stroj za 96 K.

Podzim mokrý, otavy hnily na lukách. Koncem října mrazy. 2. 12. pěkně, že lidé sekali otavy. O vánocích létaly venku včely. Pro školu byl koupen zvonek za 36 K. Oznamoval se jím počátek a konec vyučovací hodiny.

1913

Pan baron zakoupil pro kostel nové varhany za 3000 K. Hasičský sbor zvolil velitelem Josefa Břízu. Sbor oslavil 30 let svého trvání následujícím pořadem: vítání sborů a hostí, průvod od pivovaru ke škole, přednáška okresního tajemníka o povinnostech hasičstva, župní hromada, odpoledne poděkování p. baronovi za darovanou stříkačku, od školy do pivovaru, tam koncert a večer věneček. Pan baron věnoval 120 K.

1914

Hasičský sbor jel 26. 2. v noci k požáru Branžovského dvora, 19.4. k hořící pasece u Boroviny, 26. 4. k ohni na Štikově.

Stará stříkačka z r. 1888 prodána do Kladerub za 505 K. 16. 6. koupena nová stříkačka na pérách za 2333 K. Nová stříkačka zkoušena 26. 7., v den, kdy byla vyhlášena mobilisace.

1915

Do války odešlo mnoho zdejších občanů a učitelé Josef Tecl a František Řezníček. Nastává drahota. Boty perka stojí 27,60 K, brambory 30 h, hovězí maso 3,90 K, vepřové 5 K, pivo 40 h, chléb 48 h, mouka pšeničná 1,20 K. 15. 8. prý nebyla vůbec mouka ke koupi.

Sklep školní budovy býval plný vody. Celá budova trpěla vlhkem. Letos na jaře tam bylo 65 cm vody. Aby se sklepa mohlo použití, bývalo tam děláno dosti nákladné lešení, které v několika letech vždy shnilo. Před lety byla k odvodnění sklepa postavena pumpa se studní. Stálo to mnoho set korun, pumpa se musela obnovovati - v suchých rocích dala se ještě voda odstranit - za hodně peněz, v mokrých to vůbec nebylo tímto způsobem možné. Místní školní rada uznávala závadu, ale bála se velkého nákladu. Předseda místní školní rady Václav Vltavský a řídící učitel František Sedlický zjistili, že není třeba vésti kanál do Bárovky, nýbrž že stačí kanál u Hrstků (čp. 14) přes silnici vedený k odvedení vody ze sklepa. Za 50 K byl zbudován tento kanál (přípojka ze školního sklepa). Před školou byla postavena podezdívka zahrádky, kolem dřevěný plot, ale podle slibu místní školní rady bude příště dán plot železný. (Stalo se až v r. 1954.) Opravena na škole střecha.

Zastavena práce v Pešoutově brusírně skla. Skláři se odstěhovali.

1916

V obci konány sbírky peněžité, sbírky vlny, kaučuku, jahodových a ostružinových listů, vařena šípková povidla, sbírky mědi, mosazi, olova, cínu, zlata, kostí a hadrů.

Válce byly obětovány i naše zvony. V polovici října přišlo několik dělníků, aby odvezli zvony, zvony staré, vyprávějící o dávných dobách naší obce, pamětníci dobrý i zlých dob. 3 velké a 1 malý zvon o váze 773 kg naposledy se rozhoupaly, aby si samy sobě odzvonily hrany. Potom byly rozbity a shozeny okny s věže dolů. Této události přihlíželo mnoho občanů. Nebylo snad člověka, jemuž by nebylo oko zvlhlo. Vždyť zvony slýchal ráno, v poledne, večer, zvonily při poslední cestě zesnulých. Proto jejich poslední zvuk dojal tak všechny lidi. A přec, vždyť to byl jen kus kovu, který se dá časem nahradit. Zde však byly brány k hrozné věci, k zabíjení lidí a ničení jejich majetku. Kolik lidí zabila děla ze zvonů vyrobená, kolik majetku zničila, kolik slz způsobila, kolika dětem vzala tátu a ženám muže? Tak byly nenasatnému molochu války obětovány životy milionů lidí a i naše staré zvony. Zůstal pouze 1 malý zvonek ve vížce nad oltářem.

1917

V důsledku válečných událostí zhoršila se i školní docházka. Příčinou byla drahota obuvi a šatstva. Boty pro děti stály mnoho korun, metr látky asi 60 K. V tuhé zimě nemohly špatně oblečené chodit do školy. Pak to byl i nedostatek pracovních sil, protože skoro všichni muži byli již ve válce. Byly zde případy, že 12 letý chlapec dělal jako samostatný hospodář.

Mezi dětmi řádily spalničky, spála, tyfus.

Řídící učitel Josef Lebduška kromě práce ve škole byl jednatel aprovisační komise, žňové komise, pečoval o uprchlíky v obci, byl členem rekvisičních komisí na obilí, brambory a máslo, vydávány lístky na chléb, cukr, kávu, petrolej, krupici, svíčky, máslo, jáhly a uhlí. Napsal lidem 1235 různých žádostí. Když lidé nedostali nebo dostali málo mouky, byl on tím vinen. Se vším se běhalo na něho.

Docela k němu přišla i jedna paní, že prý nechce cukr kostkový, ale homolový. On když je jednatelem aprovisační komise, musí se jí o tento cukr postarat. Proto si shora jmenovaný chudák v zápise naříká, že "muka očištcova nemohou být větší proti těmto mukám a doufám, že když si muka odbývá již na zemi, že po smrti jej čeká jen blaženost nebeská."

Milý čtenáři, který budeš jednou číst tyto řádky, jistě se nad nimi usměješ. Zařadil jsem je pro zpestření, abys dostal chuti dalšího čtení.

1918

28. října přišla do obce zpráva o samostatnosti a vyhlášení Československé republiky. V radostném zápalu byly 29. října vyvěšeny po celé obci prapory a svinuty až 5. listopadu. V neděli 3. listopadu pořádána na oslavu veřejná slavnost, jíž se zúčastnili všichni obyvatelé. Dopoledne přišla Hospodářsko-čtenářská beseda se svým praporem na děkovné služby boží, po nichž jsme prvně v kostele z vroucích srdcí zapěli Kde domov můj. Odpoledne ve 2 hodiny shromáždili se občané a žáci před spolkovou místností Besedy a za zvuků řízného pochodu kráčeli na náměstí k řečnici. K lidem promluvil pěknou řeč pan farář Josef Brukner. Po proslovu za zpěvu písně Hej, Slované a jiných písní, dal se průvod na pochod městečkem. Při chůzi zdravila mládež jásavým Nazdar skupiny diváků před domy. Po návratu průvodu k besední místnosti (čp. 37) zazpívali jsme spolu s hudbou Hej, Slované a Kde domov můj. Celé shromáždění provolalo slávu novému státu a milá slavnost skončena.

1919

7. května seřadili se žáci před školou. Vpředu nesli mladou lipku ke kostelu, kde vlevo od schůdků bylo připraveno místo. Přítomen byl starosta obce Václav Vltavský a četní občané. Po proslovu řídícího učitele o starodávném českém zvyku sázeti v upomínku na památné dny stromy, zasadili za zpěvu všech přítomných žáci 5. třídy Lípu svobody. Potom žákyně 5. třídy přednesly několik básní.

1920

Od června pracuje se na elektrickém vedení po Libici. Světlo zavedeno do většiny domů. Jen několik málo jedinců nepřálo si zavedení elektrického světla. Později však toho litovali. To už si museli však přípojku platit sami. Elektrický proud bude jen ke svícení. Vyrábět jej bude vodní silou mlynář p. Němec. Výlohy rozpočteny na 80 000 Kč. Potřebný obnos byl vypůjčen. Elektrické vední stálo jen 57 000 tisíc Kč. Pouliční elektrické lampy dány na 9 domů: čp. 11, 34, 37, 45, 53, 66, 80, 17, 23.

Pro školu zakoupen nový zvonek 3,6 kg těžký za 270 Kč. 1. 5. byl posvěcen nový zvon o váze 104 kg za velkého účastenství farníků. Po farářově promluvě byl zvon bez nehody na věž vytažen a zavěšen. Obnos 2364 Kč byl získán sbírkami.

1921

25. září byl slavnostně odhalen pomník padlých občanů v 1. světové válce. Postaven byl na bývalém hřbitově u kostela. Myšlenku postavit tento pomník pojal farář Josef Brukner spolu s patronem Karlem Girtlerem, rytířem z Klebornu již v r. 1919. K tomuto účelu složil patron 400 Kč do spořitelny. 1. sbírka mezi občanstvem vynesla 2000 Kč, jež uloženy byly ve zdejší Kampeličce. Druhá sbírka v r. 1920 vynesla 3619,40 Kč. Pomník zhotovila sochařská firma Baloun a Vápeník z Hlinska za 9000 Kč. Úprava místa a jeho postavení stálo 6600 Kč. Celkový náklad činil 15 600 Kč. Dodatečnou sbírkou v r. 1921 získáno od farníků 3 619 Kč, baron Dobřenský z Chotěboře věnoval 423,56 Kč a baron Kleborn 1300 Kč. Slavnostního odhalení zúčastnilo se mnoho občanů zdejších i z okolních obcí, školní děti, hasičský sbor a Beseda s praporem.

1922

Po mírné zimě přišlo horké a suché léto. Nastala nouze o vodu. Jetel nevyrostl. Lesy poskytují smutný vzhled. Zmizela jejich sytá zeleň. Do dálky se červenají jako po záplavě červánků. Bolestno je v lese se rozhlížet, stromy jsou holé bez jehličí. Housenky mnišky vše

zničily. Potoky a Doubravka jsou prázdné. V řečišti jsou jen suché kmeny. Teprve v srpnu začalo pršet a přšelo celý podzim. Žně začaly v červenci.

1923

24. července sehrál učitelský sbor se žáky v Rochňovicích na hrázi za Samotou divadelní hru Hastrman. Aby byla zajištěna účast, uspořádala sem Beseda se školou výlet. Do bufetu připravily ženy z darovaných vajec, mouky a másla cukroví, za něž se stržilo přes 700 Kč.

1924

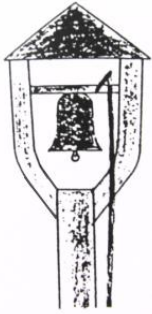
1. března uspořádána oslava 100. výročí narození Bedřicha Smetany s programem, který nacvičili a přednesli učitelé a žáci. V březnu bylo založeno meliorační družstvo. Rozhodnuto, aby byla odvodněna obecní pole u Čihadel.

Deštivé a chladné jaro opozdilo jarní polení práce. Selo se a sázelo až koncem května.

1925

15. 11. při volbách do národního shromáždění a do senátu dostaly ve zdejší obci hlasy tyto strany:

Strana	hlasů do NS	hlasů do senátu
agrární	2	1
sociálně demokratická	52	9
živnostenská	52	9
komunistická	81	76
národně demokratická	11	11
národně socialistická	26	23
republikánská	163	144
lidová	128	118
Celkem	515	391

Obecní zastupitelstvo v Libické Lhotce koupilo pro Libickou Lhotku zvon o váze 35 kg. Posvěcen byl v červenci libickým farářem. Zavěšen byl na prosté dřevěné zvoničce pod lipami na návsi. Od této doby oznamuje třikrát denně svým hlasem ráno, poledne a večer, jakož i zprávu o úmrtí lhoteckých příslušníků. V Libické Lhotce byly vykáčeny topoly pod rybníkem na návsi.

1926

V tomto roce byla zbourána dosavadní sušárna ovoce a nově postavena pod parkem. Stávala za čp. 23 na obecní školce. Byla přestěhována, protože zde se rozhodli postavit obecní dům. Sušárna neměla okna. Uvnitř byl kotel na vaření povidel a lísky na sušení ovoce.

1927

V tomto roce daroval zdejší rodák JUDr. Josef Březina, advokát a starosta v Blovicích u Plzně, škole 10 000 Kč s přáním, aby byla zřízena školní nadace. Z úroků budou počínaje rokem 1928 zakupovány pomůcky chudým a hodným dětem. Dříve zde byl u školy ještě Polévkový fond a Fond starých přátel libické školy. Zápisy o jejich činnosti se nezachovaly.

Bylo rozhodnuto odebírat elektrický proud od mlynáře Antonína Němce jen 8 měsíců v roce, sice od 1. září do konce dubna.

1928

V rámci oslav 10. výročí vzniku Československé republiky sehráli žáci 11. března divadlo Svatoň a Milena. Z výtěžku pořízeno loutkové divadlo, které sehrálo během roku 7 představení. Loutkové divadlo hráli učitelé Špaček a holič Petrus. Loď kostela byla pokryta taškami. Na věži zůstala šindelová střecha.

1929

Žáci školy se hráli 3. 3. hru Hadí král. 19. 12. pořádali vánoční besídku. Beseda se usnesla používat praporu jen při oslavách a pohřbech členů. V říjnu začal jezdit autobus z Třemošnice kolem Libice do Chotěboře.

Obecní zastupitelstvo Libické Lhotky podává žádost okresnímu úřadu v Chotěboři o stavbu silnice z Libické Lhotky do Chotěboře. Z Libice do Lhotky byla silnice vyměřena, ale třetího dne byly kolíky neznámým pachatelem vytrhány a naházeny do potoka.

1930

V obci byly vykonány přípravy pro novou elektrisaci obce. Vystavěn byl transformátor na louce za domem p. Březiny a sundáno staré vedení místní elektrické sítě. Tím byla ukončena pochybná stavba elektrického osvětlení z mlýna p. Němce. Novým proudem se začalo svítit 23. 12. 1930. Na nové vedení si obec vypůjčila 160 000 Kč na dobu 20 let. Rozhodnuto omeziti počet světel veřejného osvětlení.

Obec zakoupila za 70 Kč 500 jiker pstruha říčního a vysadila je do Doubravky. Větrná smršť v říjnu polámala mnoho stromů.

1931

Pro obecní knihovnu zakoupena skříň za 510 Kč. Od 1. 10. má škola zase pět tříd. 27. 8. vykonal visitaci zdejší obce pan biskup Dr. Kašpar. Od 1. 9. školníkem Jan Novotný čp. 10. Učitel Špaček byl s Pěveckým sdružením českých učitelů na sjezdu v Itálii. Na škole zavedena stravovací akce. Děti dostávaly čaj, kakao, kávu a polévky po dobu zimní.

1933

Inženýr J. Hostan, který koupil v r. 1925 zdejší velkostatek, zaplatil obci 153 000 Kč převodního poplatku. Obnos byl rozdělen mezi osady. Libice dostala 93 000 Kč, Sokolovce 20 000 Kč a Lib. Lhotka 16 000 Kč. Sokolovce si z obnosu koupily mlátičku, motor a

secí stroj, Libická Lhotka si zaplatila dluh za stříkačku, kterou koupila v r. 1925.

Tyto roky se vyznačují velkou podnikavostí. Nejprve byla provedena elektrisace. Dluh nebyl dosud splacen a přece se již připravuje stavba vodovodu, která ještě více zadluží Libici. V Libici byla postavena Baťova prodejna obuvi na místě, kde dříve stával domek čp. 28 p. Záruby. Kdy byl domek rozbořen, nezjistil jsem. Ve škole bylo prvně očkováno 9 dětí proti záškrtu.

1934

Na Cerhovce byl znovu zřízen splav pro odtok vody náhonem do Libice. Stavbu provedl Ing. Kruml z Chotěboře za 2977,50 Kč. V červnu si však stěžují občané Libice - Čihadel, že vodní nádrže jsou prázdné, protože Bezděkovští používají vody Cerhovky k zavlažování svých luk a proto do Libice žádná voda neteče. Proto podána stížnost okresnímu úřadu. Ten zakázal občanům Bezděkova, aby zavlažovali svá luka z vodoteče, která přivádí vodu do nádrží na Čihadlech.

1935

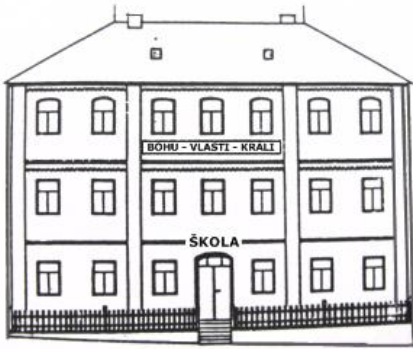
Po vypsání stavby vodovodu osad Libice a Suché v Úředním listě Československé republiky dne 12. 7. 1935, bylo provedeno dne 29. 7. 1935 na osadním úřadě za přítomnosti zástupce zemského úřadu otevření nabídek na stavbu vodovodu. Z nabídek byla vybrána nabídka firmy Ing. Josef David z Prahy za 262 024,70 Kč, protože stavěl již vodovod do Lánů. V srpnu vybídnutí občané, aby se hlásili o provedení vodovodu. Z úsporných důvodů rozhodnuto použít na potrubí ocelových trubek místo litinových. V nabídce s nimi bylo počítáno pouze k vodojemu. Dále měly být roury litinové. Stavba vodovodu byla zahájena teprve 1. října a ukončena 31. 12. 1935. Stála 250 000 Kč. Ministerstvo sociální péče poskytlo bezúročnou půjčku 32 000 Kč na stavbu vodovodu. Do školy byl vodovod zaveden pouze do přízemí za 2600 Kč.

1936

Ministerstvo veřejných prací poukázalo v lednu 2. splátku státní podpory na elektrisaci v částce 9000 Kč. Po dokončení stavby vodovodu dožadoval se přípojky pro zdejší lihovar Ing. J. Hostán, který jej koupil asi i s velkostatkem v r. 1925, a vody pro pivovar zase pivovar v Golčově Jeníkově. Po delších jednáních došlo k dohodě i v těchto případech. Okresní úřad nevyhověl žádosti o zřízení měšťanské školy v Libici, protože Libice patří do újezdu měšťanské školy v Malči. V srpnu bylo ve škole ubytováno 150 vojáků, kteří se zúčastnili cvičení v okolí obce. Při něm byl sveden boj letadel a tanků proti Hradišti.

1937

Letos byla provedena kolaudace (schválení) vodovodu. Objednáno 50 q mramorové drtě do filtrační stanice. Jedna náplň činí 25 q. Výzkumný ústav v Praze si vyžádal k posouzení vzorek vody z vodovodu. Výsledek byl příznivý. Ministerstvo zemědělství poskytlo druhou splátku na vodovod 20 000 Kč.

Na školní budově byl odstraněn nápis Bohu, vlasti, který byl umístěn v rámečku pod okny 2. poschodí. Nahražen byl nápisem Škola z měděných písmen.

1938

Ministerstvo zdravotnictví poskytlo na úhradu vodovodu 1500 Kč. 8. 4. zemřel JUDr. Josef Březina, advokát v Blovicích, rodák z Libice, dobrodinec školy. Založil nadaci pro chudé žáky a ročně posílal 500-1000 Kč na nadílku.

1939

V Lib. Lhotce byl postaven mostek přes potok u Zelených. Orel sehrál hru Když kvetly růže. 15. 3. přišli do obce němečtí vojáci. Byli ubytováni po domech. Byli zde několik týdnů. 16. 4. bylo na zdejší škole ustaveno Rodičovské sdružení. 1. 8. zakoupen pro školu radiový přijímač s 2 reproduktory. Od 1. 9. vydává učitel Josef Ročeň lístky na potraviny.

1940

Letos měla škola zase 6. tříd. Pro nedostatek učeben musela mít každá třída jeden den v týnu volno, aby se postupně v jednotlivých učebnách mohla vyučovat zbývající třída.

Pro nedostatek uhlí trvaly vánoční prázdniny od 22. prosince do 1. února. Také v době od 1. listopadu do 24. listopadu měly děti uhelné prázdniny. Do školy si chodily jen pro domácí úlohy. 20. 8. byl se školní budovy odstraněn nápis ŠKOLA z měděných písmen, který byl pořízen v r. 1937. Místo něj byla nade dveřmi umístěna tabulka s německým a českým nápisem VOLKSSCHULE - OBECNÁ ŠKOLA.

Od 1. 11. probíhal ve škole kurs němčiny pro poštovní zaměstnance.

V obci byla po dobu zimních měsíců vyhlašována pracovní povinnost na vyhazování sněhu na silnicích, aby tyto byly sjízdné. Aby se občané nutili jít na tuto práci, bylo stanoveno, že ten, kdo nepůjde, zaplatí za každou hodinu 4,10 Kč náhrady.

1941

Od 1. 9. měla škola 4 třídy se 114 dětmi. Od 1. 11. byla reorganizována na školu trojtřídní. Učili zde: Josef Ročeň, Marie Vaňková a Bohumil Šorm.

13. října byla v Libici otevřena lidová škola zemědělská. Měla 29 žáků. Správce školy se stal učitel Karel Škácha. Škola připravovala žáky pro zemědělské povolání.

V obci bylo nařízeno zatemnění oken od večerního šera do svítání. Byla zde také ustavena protiletectká obrana. Lidová strana byla rozpuštěna. Místo ní zřízena Katolická národní jednota, která měla charitativní účel. Sehrála hry Pod křížem a Zpěváci ulice.

1942

Pro nedostatek uhlí trvaly vánoční prázdniny od 22. prosince do 3. března. 1. 6. musely být z nadace JUDr. Březiny odevzdány říšskému protektorovi 4000 Kč. 18. 3. byly pro válečné účely odevzdány 2 zvony, které byly zavěšeny 17. 4. 1927. Tehdy byly pořízeny nákladem 20 304,19 Kč. Jeden vážil 367 kg, druhý 243 kg. Zvony sundával p. Černohubý z Chotěboře. 19. března odvezeny na nádraží.

1945

5. února přišli do obce němečtí vojáci. Ubytovali se ve škole. Proto bylo přerušeno vyučování. Dětem dávány jen domácí úkoly. Z obce odešli teprve 28. března. Vyučování bylo zahájeno 9. dubna. Ale 3. května přišli opět ubytovatelé a znovu zabrali školu pro německé vojsko. Vyučování bylo znovu přerušeno až do 29. května.

V sobotu 5. května byla na náměstí prohlášena válka za skončenou a vyhlášena samostatná Československá republika. Všude byly vyvěšeny státní vlajky. Radost byla nepopsatelná. Ale odpoledne vtrhli do Libice znovu němečtí vojáci. Vlajky musely být sejmuty a zbraně odevzdány. V neděli tito vojáci odešli, ale přišlo 1000 jiných. Část vojska odešla v pondělí, zbytek v úterý.

Almanach končí rokem 1945.

Další léta nejsou pro většinu z nás historií, a proto necháváme zhodnocení let po roce 1945 na příští generaci.

